

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3.00; voor de buitensteden franco p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van DE TIJD.

DINGSDAG 30 MAART.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 29 Maart.

Eindelijk heeft de vergadering van inspecteurs voor het lager onderwijs hare werkzaamheden volbragt. De uitslag daarvan is ons niet bekend. Wij weten alzoo niet of men er in geslaagd is, om de moeilijkheden te overwinnen, die de wet op het lager onderwijs in menigte aanbiedt, en of men reglementaire maatregelen heeft kunnen opsporen, die haar uitvoerbaar maken. Wij moeten afwachten wat te dien aanzien van regeringswege zal worden openbaar gemaakt.

Inmiddels wordt met elken dag dit al meer en meer door de ondervinding bevestigd, dat het onmogelijk is het aantal hulponderwijzers bij elkander te halen, dat, behoorlijk van bewijzen van bekwaamheid voorzien, bevoegd is en gevorderd wordt om in de lagere scholen onderwijs te geven. Van vele zijden gaan klagen op over het gebrek aan hulponderwijzers, dat al grooter en grooter wordt.

Het Handelsblad bespreekt zulks in zijn Nummer van heden volgenderwijze:

„Het gebrek aan hulp-onderwijzers vertoont zich thans door het geheele land; hoofd-onderwijzers uit verschillende aanzienlijke dorpen wenden alle pogingen aan, om in de bestaande behoefte te voorzien, doch zij zien te vergeefs uit naar aanbiedingen. Indien er door het oprigten van drie scholen, in het aannemigen van onderwijzers, overeenkomstig art. 18 der wet, door de Regering niet weldra wordt voorzien, dan zal er al heel spoedig stagnatie in het openbaar onderwijs ontstaan.”

Men ziet hoe het Handelsblad de behoeften erkent, en daarenboven hulp zoekt in de openbare scholen.

Wij hebben er niet tegen, maar stippen aan, dat middelerwijl de normaalscholen zullen worden opgerigt, en zij de gelegenheid zullen erlangen, om kweekelingen te vormen, er een geruime tijd verlopen zal. Hoe inmiddels te voldoen aan de eischen der wet? Men improviseert geen onbedreven kweekeling tot een geëxamineerd onderwijzer onder de werking van eene wet, die examens voorschrijft, waarover een professor eener hoogeschool zou kunnen struikelen, zelfs als men niet opklimt tot het maximum van het voorgeschrevene. Men zal wel gedwongen zijn om bij de examens veel toegevendheid te gebruiken, wil men niet in de noodzakelijkheid worden gebragt, om scholen te sluiten bij gebrek aan bevoegd personeel.

Maar wij vreezen, dat zulks niet genoegzaam zal zijn. Het onderwijzersambt is tegenwoordig weinig gezocht. En wij vreezen, dat de tijd niet nabij is, dat daarin verandering zal komen.

Wel is waar, de wet wil, dat het lot van den onderwijzersstand zal worden verbeterd. Zal die verbetering groot genoeg zijn om knappe jonge lieden in het onderwijs te lokken? Wij betwijfelen zulks. De intrede in het onderwijs wordt of door allerlei bepalingen bemoeijelijkt, of voor velen letterlijk onmogelijk gemaakt. Dit laatste blijkt daaruit, dat de toegang tot den onderwijzersstand gesloten is voor allen wien, 18 jaren oud zijnde, de lust bekruipt om zich daaraan te wijden. In plaats van den weg tot den onderwijzersstand gemakkelijk te maken, heeft men goed gevonden allerlei hinderpalen op te werpen. Dit is des te meer te betreuren, omdat het onderwijs uit zijn aard, in onzen tijd, weinig aantrekkelijk heeft. Het onderwijs is een *cul de sac*, dat voor een karig loon, een leven van opofferingen vergt, zonder vooruitzicht van ooit fortuin te maken. De studie en de kennis, die voor een onderwijzersplaats noodig is, is genoegzaam, om in elke andere loopbaan, welke dan ook, zich een weg te maken, waardoor men in de hoogte klimt, en zich-zelf en zijne nakomelingen of verrijkt, of in aanzienlijker stand plaatst. Hoe meer kennis men van den onderwijzersstand vordert, hoe meer de ouders der kweekelingen en de jonge lieden-zelfen tot de overtuiging komen, dat met die verkregen kennis buiten 't onderwijs betere toekomst is te verwachten. Daaraan is de schaarsheid van hulponderwijzers te wijten, en wij vreezen, dat die schaarsste hoe langer hoe grooter zal worden onder de werking van

de nieuwe wet, dewijl zij de maat van kennis, voor de lagere school gesteld, hoe langer hoe hooger opvoert.

Onder de geruchten van den dag meldt het *Zond. bl.* het volgende:

„De heer Thorbecke wordt genoemd, als Vice-President van den Raad van State.

„De bezoldiging daaraan verbonden is f 8000.

„Den Kommissaris des Konings in Utrecht noemt men als Minister van Herv. en andere Eerediensten.

„De heeren dr. Vreluk en Mijer, gevraagd of zij een mandaat als volksvertegenwoordigers zouden aannemen, geven een ontkennend antwoord.

„Laatstgenoemde gaat met der woon naar Leyden.

„Als kandidaten voor de Tweede Kamer in het kies-district Utrecht, noemt men de heeren van der Brugghen en Boer.”

Uit Parijs is berigt ontvangen, dat jhr. mr. H. E. ridder Huijssen van Kattendycke, advocaat bij den Hoo-gen Raad der Nederlanden, die zich tot herstel van zijne gezondheid derwaarts had begeven, aldaar is overleden.

GOUDA, 25 Maart. Er was heden weinig vee ter markt; terwijl de kalfkoeijen voor de verzending vlug verkocht werden, ging daarentegen het melkvee traag van de hand; ook vette schapen waren flauw.

Boter bij goeden aanvoer tot vrij wat lagere prijzen, namelijk 40 à 41 cents per $\frac{1}{2}$ Ned. \mathcal{E} , ten gevolge der lagere prijzen te Londen.

Op de markt sater vonden 24 stapels kaas aangevoerd, wegende 4578 \mathcal{E} . Prijs: kleine gras f 24.50; kleine hooi f 23.

WORMERVEER, 25 Maart. Gisteren waren alhier ter markt gebragt 7 stapels kaas. Prijs voor kleine f 22 $\frac{1}{2}$ per 50 Ned. \mathcal{E} , middelbare niet aangevoerd. Verlaagde prijzen door inferieure kwaliteit.

Eergisteren te Purmerend aangevoerd 71 stapels. Prijs voor kleine f 21 $\frac{1}{2}$, middelbare f 28 per 50 Ned. \mathcal{E} . Vlugge markt, alles spoedig verkocht.

BLOKZIJL, 24 Maart. De handel in boter was heden bijzonder flauw en werd tegen aanmerkelijke prijsvermindering verkocht, daar over het algemeen niet meer besteed werd dan f 0.80 à f 0.90 per \mathcal{E} , f 19 à f 20 per $\frac{1}{2}$ vat, en f 38.50 à f 40.50 per $\frac{1}{2}$ vat.

DOKKUM, 24 Maart. De handel in vlas is nog even als vorige weken zeer levendig, waardoor dan ook het aangevoerde, hetgeen door de heropening der scheepvaart zeer aanzienlijk was, vlug tot vorige prijzen werd opgeruimd. Snuit is mede zeer hoog in prijs; men besteedt tegenwoordig voor zeer geringe kwal. 6 c. en 9 c. voor middelmatige soort per kilo. In granen gaat hier weinig om en verkocht van tarwe witte (68 ko. f 7.60, gerst 60. a. 62 ko. f 5, haver 40 ko. f 3.70, boonen goede kwal. f 6.40. Handel in vee stil.

ARNHEM, 26 Maart. Heden avond, omstreeks half acht ure, is op twee plaatsen langs den Rijnspoorweg brand ontstaan in het gras dat langs dien weg staat, veroorzaakt door de vonken van de lokomotief. Dit ongeval is in den laatsten tijd meermalen gebeurd, zoodat het te wenschen is dat maatregelen worden genomen, om onheilen die wellicht van grooten omvang kunnen worden, te voorkomen.

STAPHORST, 28 Maart. Het gebrek aan hooi doet zich thans in deze omstreken algemeen gevoelen. Te Giethoorn is het hooi voor den handel zoo goed als opgeruimd. Te Kolder, Nijveen en Staphorst wordt die voorraad ook meer en meer onbeduidend. Het gevolg is, dat het goede hooi te Dedemsvaart en Gramsbergen tot de zeldzame hoogte van f 30 de 500 Ned. ponden gestegen is.

MEPPEL, 26 Maart. Ten vervolge op ons berigt betreffende het open zijn der Zuiderzee bij Kraggenburg, deelen wij thans de op heden ons geworden tijdingen mede. Het ijs heeft zich aldaar op nieuw op-

gestuwd, zoo zelfs dat het op den noorder-leidam der kribben moet geschoven zijn. De vaart is alzo weder gestremd, en de beurtschepen op Amsterdam hebben die stad niet kunnen bereiken. Een groot aantal met tusschen de schepen bevindt zich reeds te Zwartsluis en Genemuiden, om, wanneer de weg naar de zee niet meer versperd is, (zooals men hoopt dat spoedig zal gebeuren), naar Holland over te steken. (*Amst. Ct.*)

BATAVIA, 11 Febr. Op de hoofdplaats Palembang was men van uit den Hira Banjoeasin Java rijst komen inkoop, wegens het aldaar ontstaan gebrek aan dat graan. De nog te veld staande oogst beloofde aldaar echter gunstig te zijn. In de Kommering Ilier werd op sommige plaatsen aan de rijstvelden veel schade toegebragt door olifanten. De bevolking had die dieren bij kudden p. m. 200 stuks verdreven; eenigen waren aangeschoten, doch men had geen derzelve kunnen vangen.

— Van Samba zijn gunstige berichten ontvangen omtrent den padi-oogst; te Pamangkat is de padi reeds ingezameld en elders in de Dajaklanden begint zij te rijpen. De mijn-arbeid in de afdeeling Montrado, die door gebrek aan water lang heeft stil gestaan, wordt weder hervat. Op de hoofdplaats Pontianak neemt de welvaart zigbaar toe; overal zoowel in de Chineesche als inlandsche kampongs wordt voortdurend gebouwd, ook de handel en het vertier breiden zich uit. Het wordt ook minder moeilijk om werkvolk en koelies te huren.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour!*

LONDEN, 28 Maart. Een berigt uit Malta van gisteren, 27 Maart, meldt, dat generaal Outram twee maal door de oproerlingen werd aangestast, doch dat hij hen terugvloog en hun een groot verlies berokkende. Met eene sterke krijgsmagt was sir Colin Campbell naar Lucknow opgerukt. Reeds bevond hij zich met 50,000 man voetvolk, 10,000 kavalerie en 120 kanonnen, op eene mijl afstand van de stad. Outram was met 6000 man en 30 stukken de Goontee overgetrokken, aan de oostzijde van Lucknow. In Zuid-Malabar zijn onlusten uitgebarsten. De Punjaub bleef rustig.

(Andere Dépêche.)

De minister van buitenlandsche zaken heeft heden morgen de volgende telegrafische dépêche ontvangen, gedagteekend Alexandrië 24 Maart:

„De australische mailboot *Simla* is heden morgen te Suez aangekomen. Eenige uren vóór haar had de *Ottawa* Aden verlaten. De *Simla* brengt het volgende nieuws mede: Sir James Outram werd den 24 Febr. en den 25 Febr. door eene zeer sterke vijandige legermagt overvallen, Beide keeren werd de vijand met verlies van zeer veel dooden geslagen, zonder dat wij eenig verlies leden. Den 1 Maart bereikte sir Colin Campbell Alumbagh en viel met geweld in de Dhilkoosh-tuinen, een koninklijk zomerverblijf op een mijl van Lucknow gelegen. Op denzelfden dag voegde zich generaal Franck met eene kolonne van 4000 man bij het gros des legers van Oldabad. Den 6 Maart trok sir James Outram met 6000 man en 30 stukken geschut de Goontee over, en nam eene stelling in binnen het rayon van de oostzijde der stad, bijna tegenover het hoofdkwartier van den opperbevelhebber. Ons leger voor Lucknow bedraagt thans 50,000 man infanterie en 10,000 man kavalerie met 120 kanonnen. De engelsche dames, die als gevangenen bij de koningin vertoeven, zijn, naar men vernoot, welvarende en worden goed behandeld. De kolonnes van de generaals Rose en Whitlock rukken voorwaarts naar Ghansi en Alahabad, ten einde eene stelling in te nemen, van waar zij de oproerlingen in hunne gemeenschap met die steden kunnen belemmeren.

(Derde Dépêche.)

Bij de regering is het officiële berigt ontvangen dat generaal Franck, op marsch naar Lucknow zijnde, drie schitterende overwinningen op de oproerlingen heeft behaald; 2800 van deze zijn gesneuveld. — Sir Grant heeft op Nena Sahib eene zege bevochten en 1800 van zijne manschappen gedood.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 Maart. Men is buitengemeen voldaan over hetgeen de Engelsche bladen behelzen nopens de benoeming van den maarschalk Pélissier. Behalve de *Daily-News* en de *Morning Advertiser* zijn de overige Londensche bladen verre van in die benoeming eene uitdaging te zien, door Frankrijk aan Engeland gedaan. De eerste indruk is alzoo gunstig geweest. Nu is het aan den maarschalk Pélissier overgelaten het overige, gedurende zijn verblijf te Londen, te doen. Men beweert, dat de Keizer een oogenblik voornemens is geweest den maarschalk Canrobert te kiezen; maar hij heeft er van afgezien uithoofde der onaangenaamheden in der tijd in de Krim tusschen dien maarschalk en lord Raglan ontstaan; zoodat men met eenigen grond vermoedt, dat de Keizer vooral die Engelschen bij de benoeming aangenaam wilde zijn.

Maarschalk Pélissier zal te Londen een schitterend stoet voeren. Behalve zijn dotatie van 100,000 franken, heeft hij zijne jaarwedde als maarschalk, senateur, lid van het legioen van eer en ambassadeur, zoodat hij jaarlijks minstens 400,000 franken verteren kan. Aangezien de heer Pélissier ongehuwd is, zoo zal de barones Malaret, hofdame der Keizerin en gade van den eersten gezantschaps-sekretaris, de eer van het gezantschapshôtel ophouden. De maarschalk is, zoo als men weet, zeer voor den Engelsch-Franschen bond, en zou gezegd hebben: *Je suis un trait d'union.*

Dezer dagen stonden verscheidene personen voor de regtbank, ter zake van oproerige kreeten en hoon den persoon des Keizers aangedaan. De aangeklaagden, ten getale van acht, meest werklieden, waarbij een boekhouder en kantoorbediende, werden van 14 dagen tot 6 maanden gevangenis en geldboeten van 16 tot 50 franken veroordeeld. De negende persoon was een vijftigjarige vrouw, aan wier verstandelijke vermogens men twijfelde, zoodat zij aan een geneeskundig onderzoek werd overgegeven en hare zaak acht dagen uitgesteld.

Volgens de *Patrie* zullen de verkiezingen, ter vervanging van de heeren Cavaignac, Goudchaux en Cornot, den 18 en 19de der volgende maand plaats hebben.

De kommissie van het Wetgevend Ligchaam, belast met het onderzoek van het wetsontwerp, betreffende de invoering eener belasting op de vervaardiging van slaghoedjes, heeft gisteren de drie fabriekanten gehoord die zich bijna uitsluitend met de vervaardiging van die slaghoedjes bezig houden. Hunne tegenwerpingen moeten een grooten indruk op de kommissie gemaakt hebben.

Soemige vreemde dagbladen hebben het ongerijmd nieuws in omloop gebracht, dat de graaf van Chambord ten gunste van den graaf van Parijs van zijne regten zou hebben afstand gedaan. De legitimisten, die het best in staat zijn met des graven Chambords bedoelingen bekend te zijn, zeggen, dat dit bericht geheel uit de lucht is gegrepen. Het hoofd van het huis der Bourbons heeft eenmaal deze woorden gesproken: *Men moge van zijne regten afstand doen, van zijne pligten doet men geen afstand.*

Zoo als gereedelijk te verwachten was, wordt van Orsinis strafvoltrekking door de mazzinisten in Italië zooveel mogelijk partij getrokken; in groote getale zijn zijne portretten verspreid en exemplaren van den door den heer Jules Favre voorgelezen brief. Te Padua hebben meer dan 1000 studenten de mis bijgewoond, welke daar voor de rust der ziel van Orsini gedaan is geworden.

Algemeen is het gerucht in omloop, dat Orsini den Keizer een tweeden brief zou hebben geschreven, waarin hij over zijn misdaad diep leedwezen betoont. Deze brief zou gepubliceerd zijn geworden had, hij niet eenige bitere verwijten tegen den Keizer beheld ter zake der Fransche politiek in Italië.

Uit Turijn verneemt men, dat de Engelschman Hodge aldaar was aangekomen.

Uit Marseille wordt, dd. 24 Maart geschreven, dat het Napelsche geschil op den weg der vereffening is en het Fransche goevernement zich daarbij gedraagt zooals het met zijne waardigheid en de achting des Keizers voor Koning Ferdinand overeenkomt.

In de handelswereld alhier heeft de benoeming van den hertog van Malakoff een levendigen indruk te weeg gebracht. Men keurt die benoeming goed, hoewel men er zich de stoutheid en het gewigt niet van ontveinst en wacht de beschouwingen, welke daarvan in de Londensche bladen zullen gegeven worden.

In de tuighuizen heerscht eene groote bedrijvigheid. Ook te Toulon is men ijverig bezig met het wapenen van stoomschepen, en hier heeft men toebereidselen gemaakt tot het werven van zeelieden. Dezelfde beweging wordt bij de genie en de artillerie waargenomen. De kustbatterijen zijn onderzocht en verscheidene maatre-

gelen genomen tot eene algemeene wapening. Op het fraaie strand van het Prado zijn stellingen gekozen, om nieuwe batterijen op te rigten.

Uit Marseille wordt, per telegraaf gemeld, dat, volgens berichten, met de overland-mail aangebragt, de Fransche en Engelsche bevelhebbers der vloot voor Kanton een bevel hebben uitgevaardigd, waarbij aan burgerlijke vreemdelingen te Kanton het overnachten wordt verboden.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Maart. Bijna algemeen is de dagbladers ten gunste der benoeming van maarschalk Pélissier, als Fransch ambassadeur in Engeland, gestemd. De vijandige gezindheid van sommige bladen tegen het keizerlijk bewind, en hunne heftige taal gedurende en na de ministerieele krisis, deden ten minste vreezen dat eenige hunner de gelegenheid niet zouden laten voorbijgaan om zich aan kwetsende beschouwingen ten aanzien van Frankrijk en diens nieuwen gezant over te geven.

Gelukkig voor de herstelling der goede betrekkingen tusschen de beide landen heeft de Engelsche pers, na een oogenblik van verbazing, de betekenis der benoeming van den maarschalk Pélissier begrepen en die beschouwd als een persoonlijke keuze van den Keizer der Franschen, met het doel den bond, die beide landen samenhecht, vaster te snoeren. Zij heeft alzoo geoordeeld de spanning en prikkelbaarheid der natie tot bedaren te moeten brengen in plaats van die te versterken.

't Is dan ook ten gevolge dier beschouwingen, dat de city den maarschalk Pélissier een schitterende ontvangst bereidt, als wanneer des Keizers nieuwe vertegenwoordiger de gelegenheid zal hebben, openlijk de vreedzame en vriendschappelijke bedoelingen uit te drukken, welke zijnen vorst bezielen, en waarvan hij bij de Engelsche natie de tolk moet zijn.

De *Morning Herald*, het hoofdorgaan van het nieuwe ministerie, spreekt in zeer warme bewoordingen over die benoeming en de goede uitkomsten, welke zij belooft. Het blad zegt: *Die benoeming is een nieuw en schitterend bewijs van het juist en gezond oordeel dat den Keizer karakterizeert en de held, dien hij ons als zijn vertegenwoordiger zendt, zal in ons land welkom zijn.... 't Is overigens eene algemeen bekende zaak, dat de maarschalk Pélissier ten allen tijde zich krachtig ten voordeele van den bond tusschen de beide landen heeft uitgesproken. Ook de *Morning Post*, de *Globe*, de *Morning Chronicle* zijn niet minder duidelijk in hunne meening. Maar wat opmerking verdient is, dat de *Daily News*, een radikaal blad, dat gewoonlijk een hevige oppositie tegen het goevernement voert, uitdrukkingen van sympathie en eerbied bezigt, bij het bespreken der benoeming van den maarschalk. Het zegt: *De bevestiging van den bond tusschen beide groote volken zal niet de minste uitkomst zijn der grootsche werken van den maarschalk, noch het minst duurzame gedenkteeken van zijn roem!**

In de zitting van het Lagerhuis op gisteren heeft de kanselier der schatkist de dokumenten betreffende de inbeslagneming der *Cagliari* overgelegd.

De zaak van den bekenden Bernard zal den 12de April voor eene speciale kommissie behandeld worden. Rudie zal daarbij als getuige verschijnen.

De zaak van Truelove, den uitgever van het pamflet over den tirannenmoord, zal in de volgende week voor het hof van Old-Bailey dienen.

Gisteren verscheen wederom voor de politie-regtbank de Poolse boekhandelaar Stanislaus Tchorzewski. De heer Leverson, zijn verdediger, gaf te kennen dat de heer Talandier, een der schrijvers van het geïnkrimineerde vlugschrift hem uitdrukkelijk had verzocht dat hij, Talandier niet wilde, dat de uitgever van het werkje hem dekte, maar wenschte als beschuldigde in de zaak op te treden, en hij daarom in de gerechtszaal aanwezig was. De heer Bodkin antwoordde, dat Talandier zich te dier zake tot den sollicitateur der schatkamer moest wenden. Vervolgens zeide Leverson, dat hij den regter hoopte te overtuigen, dat het goed ware de zaak niet verder door te zetten, daar men op de verklaring zou stooten, wat eigenlijk een valsch, boosaardig, schandelijk en oproerig libel was, wijl de wet nergens van het woord libel eenige definitie geeft. Dat het overigens een juridische grondstelling was, dat niemand ten gevolge van *ex post facto*-wetten mogt veroordeeld worden, 'tgeen evenwel gestadig door Engelsche regters gedaan werd, door dien zij, wetten willende uitleggen, nieuwe maakten. Vervolgens haalde de advokaat aan, dat door lord Ellenborough gezegd was in het proces van de regering tegen Cobbet. *Men heeft de aanmerking gemaakt, dat de Britsche onderdanen het regt hadden de dwaasheid of onbekwaamheid der leden van de Regering te berispen. Worden daarbij evenwel persoonlijke gevoelens gekwetst, dan komt men tot het keerpunt, waar berisping strafbaar wordt.* — Uit meerdere aanhalingen trok de verdediger het bewijs, dat de regters de wet naar elk geval kneedden, en zeide, dat zonder de grootste

vrijheid van discussie geen goede Regering mogelijk is, wijl men bij gebrek van discussie niet kon weten of eene Regering goed of slecht was. Daarop vroeg de heer Jardine: *Gij houdt het dan voor een openbare discussie, als men zegt, dat iemand een moord heeft gepleegd en deze daarom vermoord moet worden? — Ter zake van een vorst, hernam Leverson, mag ik zeggen dat hij een moordenaar is, als ik 't bewijzen kan. De advokaat beweerde vervolgens, dat er in het gansche vlugschrift geen direkte aansporing tot moord te vinden was. Op zekere zinsnede zou waarschijnlijk de aanklacht zich steunen; maar in die zinsnede wordt de Keizer der Franschen niet genoemd en de gedachte, waarop iemand zou kunnen komen, dat daàr de Keizer wordt bedoeld, is, dat men weet, dat hij aan de daar genoemde misdaad schuldig is. In iedere Grieksche en Romeinsche geschiedenis worden de tyrannen-moorders geprezen en misschien lazen op dit oogenblik de kinderen van den heer Jardine, met den gloed der bewondering op hunne onschuldige aangezichten, lofredenen op hen.*

Ten slotte herinnerde de heer Leverson den regter, dat hij niet alleen een dienaar der kroon, maar ook een bewaker van 's volks vrijheden was, welke slechts door de vrijheid der pers konden gehandhaafd worden.

De heer Bodkin antwoordde dat, mogt de Regering eene regtvaardiging noodig hebben, dat zij tot de aanklagte is overgegaan, die regtvaardiging hierin zou gelegen zijn dat iemand, die op de lijst der attorneys van het land staat de in het vlugschrift gepredikte schandelijke leer durft verdedigen. Verder wijst hij op eenige zinsneden, welke de heer Leverson schijnt vergeten te hebben en waarin de schrijvers hun leedwezen betuigen aan de eer van den moordaanlag te Parijs geen deel te hebben gehad.

De heer Jardine eischte vervolgens eene borgstelling van den beschuldigde, wijl er redenen genoeg voorhanden waren om een veroordeelend vonnis te gemoet te zien. Die borgstelling werd gegeven en de beschuldigde op vrije voeten gesteld.

In den loop der debatten bleek het, dat Leverson door den heer Stuart Mill niet gemagtigd was geweest om te verklaren dat deze borg wilde stellen.

Men is heden in het bezit gekomen van tijdingen uit Kanton, loopende tot 14.

Daaruit blijkt, dat de goeverneur Pih-Kwey en de Tartaarsche generaal, die door de gevolmagtigden waren geïnstalleerd, op het vermoeden van verraad in hechtenis zijn genomen.

De Chineesche kooplieden toonen zich ongenegen om zaken met de Europeanen te doen.

De eskaders zullen zich tot voor Peking begeven: de noodzakelijkheid daartoe is erkend. Yeh is naar Kalkutta overgebracht.

BELGIE.

BRUSSEL, 28 Maart. Twee uitgewekenen van den 2 December 1851, de heeren de Latrade en de Thou, in België sedert verscheidene jaren woonachtig, doch na ontvangen verlof naar hun vaderland teruggekeerd, zijn op nieuw van paspoorten voorzien, naar hier verbannen. De heer Firmin Roger, Belgiesch gezant te Parijs, weigerde evenwel die passen te vizeeren, daarbij verklarende, dat zijne Regering voornemens was voortaan zich niet meer bloot te stellen aan de onaangenaamheden, welke Frankrijk het door het, zenden zijner uitgewekenen, veroorzaakt. De twee genoemde heeren hebben alzoo een andere wijkplaats moeten kiezen en zijn naar Spanje vertrokken.

STADSNIEUWS.

235ste Staats-Loterij. (Prijzen van f1000 en daarboven). 2de Klasse, 1ste Lijst: N°. 10319 / 1500, N°. 12421 en 19011 ieder f1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 29 Maart.

BEVALLEN (25 Maart): A. E. H. T. Mol, geb. Voet, D. B. Verginius, geb. Oort, D.

OVERLEDEN (12 Maart): M. E. T. van der Linden, geb. Klucker, 33 j. — (23 Maart): A. M. Vogel, 15 m. — J. C. Kappelhoff, 41 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55½	2/m. Livorno	f 39
Zigt "	56½	" Napels	80
2/m. Bordeaux	55	" Petersburg	1.70
½/m. "	55¾	6/w. Weenen	33
3/m. Madrid	234	" Augsburg	35¾
" Cadix	236	" Frankfort	99
" Sevilla	233	2/m. Hamburg	35
" Bilbao	233	Zigt "	35¾
" Lissabon	40	2/m. Londen	11.56
" Porto	40¼	Zigt "	11.72½
2/m. Genua	45½	Rotterdam	½

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 27 Maart. Rente kont. 4½ pc. 93.75; op tijd 3 pc.

69.80; Fr.-Oost, Spoorw. 735; Spanje 1 1/2 pc. 26 3/4; 3 pc. 37 1/2; Bom. Leening —

MADRID, 26 Maart. Spanje 3 pc. 39.25; 1 1/2 pc. 27.25.

LONDEN, 27 Maart. Cons. op tijd 97; Spanje 1 1/2 pc. 26 3/4; Rusland 5 pc. 110; 4 1/2 pc. 100, Holland 4 pc. 101; 2 1/2 pc. 65 1/2; Peru 4 1/2 pc. 82 1/2; Grenada werkelijke 20; uitgest. 5 3/4; Sardinie 5 pc. 91; Mexiko 19 1/4; Wissel op Amst. —; Hamb. —.

WEENEN, 27 Maart. Metall. 5 pc. 81; Nation. 84; Bank-Aktiën 977; Credit Anst. 248 1/4; Noord-Bahn akt. 188; O.-Fr. Spoorw. akt. 301 3/4; Saltzb. 100 3/4; Lomb. Venetiaans. 111; Wissel op Londen 3/m. 10.18; Zilver 5; Goud 7 1/2.

BERLIJN, 27 Maart. Pruss. Staats. 4 1/2 pc. 100 1/4; Rusland 5 pc. 108 1/2; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19 3/4, Amst. 142 3/4, Hamburg 151, Petersburg 99, Diskonto 4.

HAMBURG, 27 Maart. Spanje 3 pc. —, 1 1/2 pc. —, Rusland 5 pc. —, 4 1/2 pc. —, Mexikanen 3 pc. —, Vereinsbank 95 1/2, Noord-Duits. bank 81 1/2, Wissel op Londen 3/m. —, kort —, Amst. —, Diskonto 2.

FRANKFORT, 27 Maart. Metalliek 5 pc. 76, Spanje 1 1/2 pc. 25 1/2; 3 pc. —, Wissel op Londen —, Parijs —, Weenen —, Amst. —, Diskonto 3.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		27 MAART 1/2 n. gebi.		
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104 3/4	a	
Nederl. Bank	4	173		
Nederl. Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	63 3/4	63 1/2	63 3/4
Dito Dito	3	75 3/4	75 1/2	75 3/4
Dito Dito	4	96 3/4		
Amortisatie-Syndikaat	3 1/2	92		
Aand. Handel-Maatsch.	4 1/2	133 3/4		
Oost-Ind. Leening	4	96		
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4 1/2			
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2			
Maatschappij van Wekl.	4	63 1/2		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2 1/2			
Dito Rothschild	2 1/2	51 1/2		
Frankrijk, Certificaten	3			
Spanje, Obligatiën	1 1/4	25 1/4	25 3/4	
Dito	3	43 1/4		
Dito Binnelandische	3	37 3/4		
Amortisable Schuld				
Bewijzen Coupon				
Crediet Instel. bij Prost & Co.				
Portugal, Obligatiën	3	45 3/4	45 3/4	45 3/4
Dito 1856	3	44 1/4	44 3/4	44 1/4
Uitgestelde				
R. sl., Obl. bij Hope en Co.	5	104 3/4		
Dito bij idem 1821/1829	5	102 3/4		
Cert. bij idem 1831/1838	5	94 3/4	91 1/4	
Dito bij idem 1840	4			
Dito bij Stieglitz	4	84		
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5	96 1/4		
Dito 1855, 6de Serie	5	99 1/4	99 3/4	
Dito Adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5			
Dito dito dito	4 1/2			
Inschijf. in Assignatiën	6			
Certificaten van dito	6	64 3/4		
Spoorweg Aktiën	5			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	152 1/4			
Obligatiën	4 pCt.	77 3/4		
Pruissen, Oblig.	4 1/2			
Aand. 1854	3 1/2			
Oostenrijk, Obl. bij Goll. en C.	5			
Dito dito	4			
Dito Metalliek	5	72 1/4	72 3/4	72 1/4
Dito Rent. Amsterdam	5	8 3/4	8 1/2	8 1/4
Dito Nationale 1854	5	78 3/4	78 3/4	78 3/4
Dito dito	2 1/2	81 1/4		
Weener Bankaktiën				
Dito Aand. fl. 250, 1839				
Dito dito 250, 1854	4 pCt.			
Beijeren, Spoorweg Aand. 1854				
Napels, Cert. bij L. en B.	5			
Dito bij Rothschild	5			
Denemarken, Obl. te Lond.	5			
Dito	3			
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5			
Dito 1839 van £ 100	5	98 1/4		
Dito 1843 van £ 100	5			
Dito 1852 van £ 100	4 1/2			
Sardinie	5			
Peru, Geldl. 1854	4 1/2	80 3/4		
Dito te Parijs	5			
Ecuador, Oblig. 1855	1	139 3/4	141 1/4	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	4 1/2			
Dito Uitgestelde	2	11 3/4		
Grenada, Obligatiën	3 1/2	18 1/4		
Dito Uitgestelde	3	5 3/4		
Mexiko, dito	3	18 3/4	18 3/4	
Nrd. Amer. Ph. Hope en C., Lr. A.				
Dito dit. Lr. B.				
Dito bij Rothschild	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorw. Aand. 1854				
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	85 1/4		
Louisiana	5			
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5			

Handel-Maatschappij kontant 133 1/4.
Op lager afkomende koersen van Londen was de markt heden in gedrukte stemming. De affaires van weinig belang.
Koers van het Guld. Beleening 4 pCt., Prolongatie 3 1/2 pCt., Diskonto 4 pCt.

HANDELSBERIGTEN.

SCHIEDAM, 27 Maart. Rogge. Verkocht: 146/2 & Arch.

f 176 6/w. Gerst. 129/2 & jarige Libau f 185 6/w.; 131/2 & Arensburg. f 192 6/w. — Moutwijn f 13, Jenever f 18,50 Amst. Proef f 19,75, zonder fast zonder de belasting. Spoeling f 2,20

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 28 Maart. Magnet (st.), Londen.
HELVOET, 27 Maart. Rotgans, Otto, Batavia. - Kilian, Gerardus Jacobus, Samarang, beide l. v. Brouwershaven. Van de Velde, Smit, Riga, Marseille.
MAASSLUIJ, 28 Maart. Van der Horst, de Hoop, en Hoop, en van Rossen, Handelsmaatschappij, beide Noordzee.
BROUWERSHAVEN, 27 Maart. Jansen, Brouwershaven, Wijnkoopersbaai n. Rott.
BATAVIA, 5 Febr. Van Hoogenstraten, Commissaris des Konings van der Heim, Amst.

UITGEZEILD:

TEXEL, 28 Maart. De Haan, Victoria, Porto.
HELVOET, 28 Maart. Overshuizen, Zeus, Villanova.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 29 Maart, in lading naar:

Frankfort. J. Stumm, Frankfort N°. 11.
Keulen. Gutgemann, Cöln N°. 1.
Mannheim. H. J. Kamp, Vlijt en Hoop.
Urdingen. J. v. Beek, Vrouw Wilhelmina.
Dusseldorp. C. Wasing, Vrouw Geertruida.

AMSTERDAM, 25 Maart, vertrokken naar:

Maintz. W. Huppert, Maintz N°. 5.
Dusseldorp. H. Hoogeweg, de Hoop.
Mannheim. J. Urmetzer, St. Nicolas.

Rijnhoogte ARNHEM, 26 Maart 15 p. 6 duim.
KEULEN, 28 " 7 vt. 2 "

INGEZONDEN STUKKEN.

(In ons Nummer van Vrijdag 12 Maart hebben wij, als naar gewoonte, eene beoordeeling gegeven over den "Volksalmanak voor Nederlandsche Katholieken, bijeengebragt door J. A. Alberdingk Thijm, voor 't jaar 1858." Deze beoordeeling schijnt veel kwaad bloed te hebben gezet, altans als wij mogen afgaan op de daartegen bij ons ingekomene velerlei stukken, die allen met meer dan gewone warmte, of liever met bitterheid opkomen tegen 't oordeel door ons over den Almanak uitgesproken. Wij hebben dan wel zeer gevoelige snaren aangeraakt! Om de waarheid te zeggen, wij wisten 't niet; en wat erger is, wij weten 't nu nog niet, ofschoon wij bereids vier vertoogen voor ons hebben liggen, waarin ons met groote verontwaardiging wordt beduid, dat wij erg hebben misgetast.

Niemand ter wereld kan van ons vorderen, dat wij aan al die ons toegezondene ontboezemingen van ontevredenheid plaats geven. Ons blad heeft geen letterkundige strekking, en bespreekt de litteratuur slechts nu en dan bij uitzondering. Intusschen, wij willen daariuit geen voorwendsel zoeken om de opname in onze kolommen af te slaan van de klagten, waarmee men ons zoo rijkelijk heeft bedeed. Het is er zoo verre af, dat wij, dewijl wij eene keus moeten maken, de voorkeur geven aan het stuk, dat het uitvoerigst en volledigst antwoord geeft op ons oordeel, en daarenboven het puntigst, het geestigst, en als wij 't zoo zeggen mogen, het ondeugendst is.

Wij hebben daarvoor twee redenen; 1°. wij gelooven dat daardoor ruimschoots zal zijn voldaan aan den eisch van al degenen, die meenen reden tot beklag te hebben; en 2°. wij vertrouwen, dat zelfs daardoor aan den geoeffenden lezer het bewijs zal zijn geleverd, dat men ons wel *ab irato*, maar niet met *billijkheid* heeft beoordeeld. Ziehier dan het stuk, waarin wij, wij moeten 't getuigen, door de striemen van eene talentvolle satire worden gekastijd.)

Mijnheer de Redakteur! Goede wijn heeft ook geen krans noodig, daecht ik, na lang een openlijke hulde te hebben toegewenscht aan de hooggeachte schaar van Redakteur en Medewerkers des Katholieken Almanaks, den Heer Alberdingk Thijm, en zijne vrienden. Goede wijn heeft geen krans noodig! en de algemeene overtuiging spreekt luid genoeg, om zulk eene hulde schier overbodig te maken. Toch zie ik gaarne volkomen eer geven aan wien eere behoort; een wel geschreven verslag over dicht- en prozastukken acht ik voor mij leerzaam, ook verlang ik de regtmatigheid der bij de lezing ontvangen indrukken en daaruit gevormde besluiten te toetsen aan de openbaar geuite meening eens deskundigen, ten waarborg dat ik noch de verdienste, noch de eischen der kunst heb voorbijgezien. — Het was mij derhalve eene ware en welkome verrassing, in de *Tijd*, n°. 3301, in plaats van één, te gelijk twee deskundigen met de verwachte Recensie bezig te vinden: een, die er voor zit, en een, die er voor komt, een die "doordraaft" en "vuur vat", een ander, welke de bedaardheid aanraadt, een die het druk heeft en een, wien "het eng om 't hart wordt", een, die "los komt" in aamerkingen, en een die zulk loskomen "op hoogen prijs stelt", beiden bij UEd. bekend als "onze

goede Frans" en "totus tuus Henry"; meer onderscheid is mij niet opgevallen, of het moest verschil in bekwaamheid wezen, en dat is niet noemenswaard. — Nu hapert het vast aan mijne middelmatige bevattig en ik ben ook, geloof ik, aan twijfelzucht onderhevig; nu dat is om het even; altoos na de lezing der kritiek ben ik in een menigte onzekerheden vervallen, en niemand heeft mij nog voldoende oplossing kunnen of willen geven. Vergun mij derhalve, aan UEd. de voornaamste mijner zwarigheden voor te leggen! wie weet, hoe spoedig ze verdwijnen. Van veel belang, doch van doorgaande moeijelijkheid is mij al aanstonds de vraag, of de recensie naar den *woordelijken* zin of *ironiesch* moet worden opgevat? Tot het laatste zou ik besluiten bij het overwegen der volgende phrase: "Niemand komt in de "Lentemaand onderhouden over den Almanak, alsof "dan niet reeds in de behoefte (DE) voor keuken en "huiskamer voorzien was." — Het zou toch wat erg wezen, als Henry in ernst aan dezen Almanak de voorname bestemming toekende, om de marktgangen onzer dienstboden en huismeeders te regelen!

Eene naïeve ironie zie ik in de verontwaardiging van Frans, als hij over eene beschrijving, met allegorische personen "bevolkt" aanmerkt: "doet zij niet denken aan eene letterkunde, die wij lang vergeten en begraven waanden?" — Het kan zijn, dat Frans meer van allegorische passiebloemen houdt, doch om niets anders te zeggen, zou inderdaad de prachtuitgave van Vondel's werken, daar het gansche land over gewaagd, aan Frans onbekend zijn gebleven? Ik geloof het te gedeel, en minstens zoo lang de Heer van Lennep zijn arbeid voortzet, en deswegens door honderten in teekenaars wordt toegejuicht, zal dergelijk "vergeten en begraven" wel eene zeer ironiesche beteekenis aan die woorden toevoegen.

Eene ironie van hetzelfde slag, maar iets fijner is de goedhartigheid van Henry, als hij zich de "overvloed" laat noemen, welke bij de "armoë van Frans niet behoort te beedlen", terwijl de overvloedigste opmerkingen ons van den kant der "armoë" worden toegeschikt.

Het is eene ironie, Prof. van Gilse wederlegt te achten met het argument, aan de "kleëren" en het broederschap van "Jan en Piet" ontleend.

Het is ongetwijfeld eene drievoudige ironie, dat Henry de fout: *vormdee* aan Gertruda C toeschrijft, vervolgens het een "hoogst ongewone taalvorm" noemt, en eindelijk zulk een taalvorm (als die werkelijk bedoeld was) voor een "klein vlekjen" wil laten doorgaan. Henry heeft ook den zet van Frans over de armoë te be- taald, met aan Frans ironiesch te beloven, dat hij hunne zamenspraak over den "invloed van het gods- dienstig gevoel op de kunst aan UEd. zou mededeelen", althans wanneer hier geene *mondellinge mededeeling* bedoeld is; want er staat geen woord van te lezen, en UEd. zoudt dit merkwaardig gedeelte van den brief toch niet achterweeg hebben gehouden.

Nogthans; de *gansche* Recensie op die wijze uit te leggen heeft voor mij niet mindere bezwaren in. Want bijv. welke beteekenis verkrijgt dan de *matige* lof, hier en daar den Schrijvers aangeboden? Maar bovenal wat te denken, indien Frans insgelijks bij wijze van ironie de "stukjene (ongewone taalvorm voor stukjens) van "Prof. Koets de *schoonste* noemt die den Almanak *oversieren*". Waarlijk dan acht ik zulks eene kritiek; in het oog vallend door hare overmatige lengte, en wier vorm weinig zou getuigen van die scheidenheid, waarop door het publiek en ook (blijkens de Inleiding) door Henry eenige prijs wordt gesteld.

Het gemis aan deze voortreffelijke eigenschap doet zich echter nog sterker gevoelen, als men weder alles moet opnemen, gelijk het gedrukt staat. Of is het bescheiden, ernstig op eene vergissing te wijzen, waardoor de pastoor van Veere (te onregte) verdacht en op zekeren toon berispt wordt als de schrijver eener "vreemdsoortige samenstelling", eens "niet te rechtvaardigen bijvoegsels", een "oprakelaar van oude versleten dingen"? en daarna alles af te doen met "ik zal een andermaal beter uit mijn oogen zien?" — Begrijpelijk en verschoonbaar is menige achteloze toetsur in "keuken en huiskamer"; in studeervertrekken ook al, zoo goed als onbedachtzaam geschrijf; maar mag de *onderstelling* van even veel haastigheid in andere beoordeeldes lezers als reden gelden, om schertsend in hun wach te deelen, en al vast aan te geven, wat men ten gevolge zulk eener vergissing, aan een auteur had toegedacht?

Van twijfelachtigen aard dunkt mij de aanmerking: "het "plaatsen der volksoverleveringen wordt door *niets* ge- "rechtvaardigd"; namelijk *iets* beteekent hier uitsluitend: "Henry weet op die oude dingen geen ernstige be- "fening toe te passen en tot vermaak leest hij *zoo* iets "niet." —

Ja, moet ik alles naar de letter opvatten, dan weet ik in het geheel geen raad met de volgende reeks van twijfelingen. Is er, in die *onderstelling* wel behoorlijk regt wedervaren aan zoo vele beoefenaars van weten- schap en kunst, als in den Almanak zich hebben voor- gedaan? Is de uitspraak nopens den arbeid der mees- ten niet tamelijk eenzijdig of onbeduidend uitgevallen?

heeft men zich niet veel beholpen met honderd-maal afgebruikte vormen, gelijk men er bij dozijnen uit onze recenserende tijdschriften van minderen rang in één half uur kan zamendragen?

Den eenen „hoopt men nog dikwerf te ontmoeten, voor een ander „vraagt men de aandacht”, de stukken van een derde „verraden talent, maar zijne „gedichten zullen er bij winnen als hij een zonnestraal „op zijne wereldbeschouwing laat vallen”, een vierde wint bij de voordragt, een vijfde „heeft weinig bevredigd, zijn vorm is versleten” (en daarom beter voor een recensie geschikt), een zesde „lezen de vrienden elkander maar niet voor, om niet door „aankomelingen onderbroken te worden.” Aan al de ongenaden met de vorigen een „woord van dank.”

Ik twijfel zeer, of dit voor schrijvers en lezers voldoende is; maar ik ontken ten sterkste, dat er niet zeer ver te kort is geschoten jegens Joan Nanning, dat is: de „literatuur bewerkt en afgewerkte safsereelen des heeren Pannels, Foreestier, (N.B.) daarover zegt de Recensie niets dan: „eene ontworpen schets, fraai geschreven, die aan Henry zijn tijd doet vergeten, en waar „aan Frans veel aandacht heeft geschonken (N. B.); — „als er velen dat voorbeeld mogten volgen, dan zoude „het langzamerhand gemakkelijker worden eene kerkgeschiedenis van Nederland te schrijven!” — Veel eers inderdaad voor den Heer Foreestier! en zeer bemoedigend voor de geschiedkunde! „als er velen zijn voorbeeld volgen, zal het langzamerhand wat gemakkelijker vallen” enz. — Is dat hulde gebracht aan den geest, den kunstbeid en den rijkdom van poëzij, die wij op iedere bladzijde dezer meesterproeve, om strijd bewonderen en genieten moeten, als wij maar open zin genoeg hebben, om ze te kunnen bevatten? Ja, of neen? Niet, Mijnheer de Redakteur? En wat wordt er dan na dit alles van de bescheidenheid van Frans, in zijne overgebrachte boodschap aan onze auteurs: „een woord van dank heb ik „(N.B.) over voor allen, en ik hoop hen in een volgenden jaargang weder te ontmoeten”? — Ik vrees dat zij weinig zullen „overhebben” voor de ontmoeting van menschen, die hunne verdiensten zoo weinig schijnen te waardeeren, en ik hoop, dat eene andere soort van ontmoeting hen reeds lang heeft schadeloos gesteld.

Doch bij eene letterlijke opvatting ontwaar ik eene oogenschijnlijk mindere, maar inderdaad nog grotere moedigheid, ditmaal voortkomende, niet uit gebrek, maar uit overmaat van bescheidenheid in de Recensie. Te weten: het heeft dan waarlijk een onderhoud plaats gevonden tusschen Henry en Frans „over den invloed des godsdienstigen gevoels op de kunst”, een onderwerp, men zal het bekennen, van de allerbelangrijkste voor schier allen uwer lezers, en, al zegt Frans: „laten wij er wat over praten”, ik mag onderstellen, dat het gesprek niet ver beneden 't onderwerp geweest is; te eischen, dat ik er niets, ten minste niet het een of ander van zou willen vernemen, ware van mij het onmogelijke gevegd. Intusschen Henry laat het blijven bij — de enkele vermelding des onderwerps... geen enkel woord verder! Alleen de stukjes van Prof. Koets schijnen gebezigt om de theorie te bevestigen! Maar dat is dan toch, bescheidenheid wat ver gedreven! en ik betreur het, veel te dieper, omdat, juist hetgeen verzwegen is, mij naar alle gedachte de eigenlijke beteekenis en tevens de gegrondheid zou openbaren van het onmiddellijk volgend oordeel over deze meer besproken stukjes, als zouden zij wezen „de schoonste, die den Almanak versieren.” — Zich met den ironischen zin dier woorden te vereenigen, zeide ik reeds, ware te hard voor den dichter; maar den letterlijken zin te beamen, is mij, zoo ik van naderen uitleg verstoken blijf, ondoenlijk. Neen! ik kan niet toegeven, dat niets in den bundel halen zou bij de verzen van Prof. Koets. Of ik eens of zevenmaal lees, zulk eene uitbundige lofspraak mag ik de mijne niet noemen; zonder de hoop te onbillijkheid te plegen jegens de heeren auteurs. — En wat ligt toch al dat voortbrengsel! Het gesprek over den invloed van het godsdienstige gevoel zou de voorkeur van Frans wellicht geregtvaardig hebben. Evenwel hoe is zijne theorie toepasselijk op bovengemelden: *Zomerregen*; ik zie daarin geen woord over godsdienst of van gevoel, terwijl stukjes van anderen er vol van zijn? Ik begrijp het niet en vrees, ten laatste, een ongunstig besluit tegen mij zelve te moeten maken; ik ben hiertoe weér minder spoedig bereid, omdat het publiek, in deze ongeveer zoo oordeelt als ik; ik blijf derhalve in het onzekere en vraag dringend UED's inlichting.

Maar Mijnheer de Redakteur, alles is mogelijk, en daarom verzoek ik UED. nog dringender: antwoord mij niets, indien UED. mij soms zoudt moeten berigten dat men het met die Recensenten zoo nauw niet nemen moet, dat de eene zich maar wat verpraat, en de andere wat verschreven had, dat van ernstige arbeid, in verloren oogenblikken ondernomen gewoonlijk niet veel te regt komt en wat er verder op dien toon gaat. Neen! de Hemel verhoede het, dat hoop ik

niet! maar mogt het zoo wezen dan zou ik de recensie voor een zoo droevig verschijnsel aanzien, dat ik liever al mijne twijfelingen behoud, dan zulk eene zekerheid te erlangen.

Ben ik onbescheiden in mijne vragen, Mijnheer, ik verzoek dan om verschooning; gelief voor het minst een dergelijke mistasting een weinig toe te geven aan de op zich zelf toch niet te veroordeelen zucht naar onderrigting in

G. 18 Maart 1858.

Uw bestendigen lezer
PYRRHONIUS.

Plaatsgebrek verhindert ons eenige weinige bemerkingen aan deze wel scherpe, maar onverdiende kritiek toe te voegen. Wij hadden ze gaarne heden gegeven, om de zaak in eens af te doen. Onze lezers zullen 't ons ten goede houden, indien wij ze tot morgen besparen. Inmiddels laten wij hier volgen een beleefd briefje van den verdienstelijken bewerker van den Volksalmanak, onzen geachten vriend Alberdingk Thijm.

Geëerde Heer Redakteur!

Vergun mij, bij gebreke van gelegenheid om uitvoerig te antwoorden op al hetgeen vervat is in de recensie van mijn Almanak, voorkomende in uw N° 3301, en dat tot gegronde weerspraak zou kunnen leiden, u mede te deelen, dat de aangehaalde vaersregel van Mejufvrouw Gertruda C. oorspronkelijk luidde: „Een nieuw vreemdsoortig bosch vormden in 't water”, dat dit, op grond van klemtoonregelen, door mij veranderd is in: „Een nieuw vreemdsoortig bosch vormde in het water”, met de Hollandsche dialect *vormde*; dat de almanakdrukker hiervan gemaakt heeft *vormdee*, en dat het eindelijk in handen van den koerantzetter tot *vormdeé* verwandelde.

Ontvang enz.

J. A. ALBERDINGK THIJM.

Advertentiën.

(4246) Heden overleed tot onze bittere droefheid, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer ADRIANUS MARTINUS SMITS, na een langdurig en smartvol lijden, en na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der Stervenden, in den ouderdom van 59 jaren en 10 maanden, diep betreurd door mij, mijne kinderen en behuwd-kinderen.
ARNHEM, Wed. C. E. SMITS.
28 Febr. 1858. VAN KOPPENHAGEN.

Heden overleed onze geliefde Broeder JACOBUS NORBERTUS VAN GIESSEN, in den ouderdom van 57 jaren.
Z.-BOMMEL, M. H. VAN GIESSEN,
25 Maart 1858. Wed. T. WOUTERS.
G. VAN GLABBEK.
W. J. VAN GLABBEK,
VAN GIESSEN.

Eenige en algemeene kennisgeving. (4249)

(4250) Heden overleed in den ouderdom van ruim 73 jaren, onze geliefde Echtgenoot en Vader, de Heer JOHANNES HENRICUS BEKKER, na voorzien te zijn van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk.

Wed. J. H. BEKKER,
SCHEURWEGH.

G. BEKKER.
C. H. C. BEKKER,
OSTERLOH.

(4248) Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 73 jaren, na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden, Mevrouw MARIA CORNELIA HAVERMANS, Weduwe van den Heer HENRY DE WIJS.
's Bosch, den 26 Maart 1858.

Een R. K. Dienstbode, 33 jaren oud, door sterfgeval van een Pastoor buiten dienst geraakt, en thans ook nog tijdelijk in een dergelijke dienst werkzaam is, stelt zich tegen een te bepalen tijd beschikbaar, meenende goede getuigen te kunnen aanbrengen. Adres aan het Bureau dezer Courant, onder letter P. R. (4247)

(4245) G. B. VAN GOOR te Gouda, debiteert met buitengewoon succes:

VOOR SCHOOLGEBRUIK.
P. VAN DER BURG,
SCHETS DER NATUURKUNDE,

1^e St. 2^e verb. en verm. druk, met 65 Houtsn. - Fig. f0.45

Idem 2^e " 2^e " " " " 55 " " 0.40

Idem 3^e " " " " " 94 " " 0.50

Bovenstaand Werkje compleet, met Alphabet. Reg. " 1.45

Wordt gevraagd tegen 1° Mei, in de provincie Utrecht, een **Huis knecht**, van de R. C. Godsdienst, tusschen de 30 en 40 jaren oud en van soliede getuigschriften voorzien, bekwaam om in eene Pastorie bovenkamers schoon te houden, bedden te maken en verder huiswerk te verrigten. Men addressere zich in persoon of met franco brieven bij den Heer C. VAN DIJK, in de Lange Viesteeg te Utrecht. (4245)

Aanbesteding

VAN TWEE R. C. KERKEN EN EENE PASTORIJ.

De COMMISSIE voor R. C. in den Haarlemmermeer-Polder, zal op Dingsdag den 8sten April 1858, des Middags ten 12 Ure, **AANBESTEDEN**, op later te noemen plaats:

Het **BOUWEN** van eene **NIEUWE R. C. KERK** met **PASTORIJ**, bij het Dorp aan het Kruis, Sectie J, N°. 30.

En eene **NIEUWE KERK** aan den Spaarnwouder Dwarsweg, Sectie C, N°. 12. Alles in één Percéel.

De Teekeningen zijn te bezichtigen van af Maandag den 29sten Maart tot Zaturdag den 3^{den} April 1858, te Amsterdam, ten huize van den Heer **FILBRY** in het Vosje.

Bestekken van beide Kerken en Pastorij zijn à f 2 te verkrijgen bij den Architect **W. J. J. OFFENBERG**, te Amsterdam, alwaar ook verdere informatiën te bekomen zijn. (4251)

AANBESTEDING.

De Commissie ter Liefdadige Instelling, gevestigd aan den hoogen Rijndijk, onder Soeterwoude, onder benaming „Liefdewerk van den Goeden Herder,” is voornemens op Dingsdag den 20 April 1858, des voormiddags ten 11 ure in de Herberge **IK LEER NOG** aan den hoogen Rijndijk, in het openbaar aan te besteden:

Het Bouwen van een Gesticht,

breed 40 el, diep 35 el, met eene **Binnenplaats.**

De bestekken leggen ter lezing, te Leiden, in den Burg en bij **BOOREMAN**, aan de Hooge Woerdsport; te Alphen, bij **LA RIVE**, in de St. Joris; te 's Hage, in het Zuid-Hollandsche Koffijhuis; te Rotterdam, in het Koffijhuis bij **FRIJHOFF**; te Dordrecht, in het Hôtel Bellevue; te Haarlem, bij de Wed. **TERBURG**, op de Varkenmarkt en in de Kroon; te Amsterdam, bij **REGGERS**, in het Hof van Brabant in de Kalverstraat; te Utrecht, bij de **GROOT**, in de Leggende Os; te Arnhem, bij **HOLTERS**, in het Hôtel Pays-Bas; te 's Bosch, in de Goude Leeuw; te Nijmegen, bij de Wed. **ARIENS**, in de Geldersche Wagen en in de Herberg **IK LEER NOG**, voornoemd, alwaar ook de teekeningen kunnen bezigtigd worden en de noodige aanwijzingen te verkrijgen zijn.

De bestekken zijn op franco aanvragen en à contant à f 1 te verkrijgen bij den Boekhandelaar **J. W. VAN LEEUWEN**, op de Breedestraat te Leiden. (4234)

Bij **C. L. VAN LANGENHUYSEN** is gedrukt en alom te bekomen:

HANDBOEKJE

VAN

CHRISTELIJKE GODSVRUCHT,

OF

Verzameling van Oefeningen en Gebeden

met aanwijzing der daaraan verbonden Aflaten, door **A. HENRIET**, R. C. Pr. *Met Kerkel. Goedkeur. Prijs f0.60.*

Om met den aard van dit boekje bekend te worden volgt hier eene korte opgaaft van den voornaamsten inhoud:

H. Hart van Jesus. — H. Kruisweg. — H. Kindschheid. — Zalige Dood. — Congregatie der Allerheiligste Maagd Maria — kleine getijden der Onbevleete Ontvangenis. — Onbevleete Hart van Maria — Broederschap — Gebeden — Litanie — Toewijding — Onbevleete Ontvangenis — Negendaagsche Oefening — Litanie. — H. Schapulier. — Rozekrans — wijze om dien te bidden enz. — Over het wijden der Rozekransen, Medailles, Kruisbeelden, enz. — Aflaten aan verschillende rozekransen verbonden. — Levende Rozekrans. — De Maand van Maria. Vereering van den H. Joseph, — Devotie tot den H. Agostius. — Vereering van den H. Willibrordus. — Geestelijk Verbond — Over de Aflaten. — Nut der Aflaten, wat een Aflaat is, vereischte om aflaten te verdienen, om de gunsten van het Jubilé deelachtig te worden, enige gebeden om aflaten te verdienen. — Verzameling van aanwijzing van verscheidene aflaten. — Bijzondere voorwaarden voor verschillende aflaten. — Volle aflaten door het jaer te verdienen. — Aanwijzing der feesten en voornaamste aflaten, welke op verschillende dagen te verdienen zijn.

Amsterdam, bij **C. L. VAN LANGENHUYSEN** Drukker en Uitgever